

139607

 16.2.61

Aan de Heer Minister-President,

Betreft: Verdere activiteiten in verband met Europees top-
 gesprek.

In brede kring klinkt meer of minder bedekt de ver-
 wijtende vraag door: Waarom faalde in Parijs de Benelux? Waar-
 om wist Nederland niet vóór de conferentie meer deelnemers tot
 een positieve integratie-approach op een constructief plan te
 krijgen?

In de Volkskrant van vanmorgen lees ik op pag. 5
 enige commentaren uit Duitse en Franse kranten. In enkele
 wordt ongeveer het volgende gezegd: "Er zit iets in het Ne-
 derlandse standpunt om, wanneer Europa toch de weg van de con-
 federatie op moet gaan, ook Engeland (dat immers de supra-
 nationale integratie niet wil) er bij te betrekken".

Indien deze commentaren van buitenlandse bladen op
 een ondergrond van waarheid zouden berusten, is m.i. een ge-
 vaarlijke situatie ontstaan. Het is niet verdedigbaar ener-
 zijds de plannen van De Gaulle af te wijzen omdat zij aan de
 supra-nationaliteit en de integratie afbreuk doen en ander-
 zijds zich bij een intergouvernementele approach in de rich-
 ting van een confederatie neer te leggen om Engeland bij dit
 geheel te kunnen betrekken. Hier wreekt zich wat U mij al
 over de Parijse conferentie berichtte: op de Parijse confe-
 rentie is niet over het fundamentele probleem gesproken wat
 de uiteindelijke doelstelling van nieuwe stappen tot Europese
 samenwerking dient te zijn. Deze doelstelling moet - en dit
 ligt zowel in de bestaande Europese verdragen en hun voorge-
 schiedenis verankerd alsook wordt dit in de jongste memorie
 van antwoord van Buitenlandse Zaken nog eens goed geschetst -
 zijn: geleidelijk groeien naar een werkelijke Europese poli-
 tieke gemeenschap, naar een werkelijke Europese federatie.
 M.i. moeten wij bij de nu zo noodzakelijk wordende verdere
 activiteiten om mede-standers te winnen voor het integratie-
 standpunt dit doel scherp en duidelijk vooropstellen. Dan
 pas hebben wij het nodige aanknopingspunt om de fusie van de
 executieven en de directe Europese verkiezingen als middelen
 tot dit doel op tafel te brengen en dan pas hebben wij de ge-
 wenste positie om de plannen van De Gaulle in die zin om te
 buigen, dat wij wel accoord kunnen gaan met regelmatig overleg
 der regeringsleiders, der ministers van Buitenlandse Zaken en
 der ministers van Onderwijs, mits de voorbereiding van dit
 overleg organisatorisch niet wordt losgemaakt van de bestaande
 Europese organen te Brussel en mits dit overleg op het uitein-
 delijke doel van de Europese federatie wordt gericht.

Voor een approach als boven omschreven, die overigens sterk overeenkomt met de inhoud van het ook door Minister Luns positief beoordeelde memorandum van de Europese Beweging, kunnen wij m.i. medestanders krijgen voor de conferentie van mei a.s. Daarvoor is uiteraard de nodige activiteit wel wenselijk! Deze approach behoeft geenszins een regelmatig overleg met Engeland, in welk verband dan ook (in het kader van de W.E.U., in het kader van een nieuw beraad tussen Zes en Zeven of wellicht zelfs in het op grond van de a.s. Parijse conferentie te entameren intergouvernementele overleg).

M. 15/2.

(W.K.N. Schmelzer)

15 februari 1961